

минарето (на деснія доленъ край на церквата, или—тогавашнята джамія къмъ рѣката Янтра), намѣрили една гробница и единъ подземенъ входъ, и—че въ тая гробница сѫ были намѣрили и мощите Св. Иларіона Моглинскаго; даже се разказва, че въ тая гробница сѫ были погребени и Бѣлгарски Царіе, царици и царски чада; и—за доказателство на това, служи надгробнія камакъ, който се е намѣрилъ въ тая гробница, ако и не цѣль и до днесъ заварденъ. Спорядъ надписъ-ть, до нѣйдъ сѫществуващъ на тоя подгробенъ каменъ, се уразумѣва че тоя надгробенъ каменъ го е поставилъ или царицата, сѫпруга на царь Ив. Асѣня II, или—може отъ нѣкоя негова близкя родственница „благочестива и Христолюбива . . . великаго царѣ И. Асѣнѣ и проч.“ — Буквитъ на тоя надписъ сѫ чисто-Бѣлгарски и—лесно се прочитатъ, но защото камакъ-ть не е цѣль, но—почти само до полвина правовѣсно и въ длѣжъ заварденъ: то—разумѣва се че и рѣдовете на надписъ-ть сѫ на полвина отмахнати; и спорядъ това, не е възможно да се на цѣло и—съ смислъ прочите.—

Увѣрява се при това отъ нѣкои Историци: „че Церквата Св. 40 мѫчен. е былъ Монастиръ, „Велика Лавра“, и—че въ тая лавра былъ живѣялъ и Іеромонахъ Іоаникій, който е былъ представителъ въ Събора джржянъ въ Тѣрново срещу Богоумилистите въ 1360 год., въ времето на царуваньето на Ивана Александра,—баша на Шишмана III, и—при Патріарха Теодосія Тѣрновскаго.—Кога впрочемъ? и—отъ кого тоя Монастиръ, или—тая Лавра е былъ развалена до нѣйдѣ, и—преобрѣната въ Джамія, или—Теке турско? не е никакъ възможно да се узнае. Може впрочемъ положително да се кажи: че тая Лавра трѣба да е была до нѣйдѣ порутена, и—преобрѣната въ „Теке“ (название почти сѫщо като „Монастиръ“), много по отсетнѣ, слѣдъ привезманьето на града Тѣрново отъ Турцитѣ.—Разказва се єще че въ тая велика Лавра е было имало една богата Библиотека (разумѣва се повече отъ Бѣлгарски стари книги), и че тая библіотека сѫществовала и—се вардила въ продолженіето на много